

[DZIARZYGONIEC *sb m*

a jasne; teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg N dziarzygoniec. ◇ I dziarzygońc(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Prawdopodobnie śmiały, zuchwały szermierz; tu określenie czołowego dyskutanta, polemisty: Iż tym
ták łzczwánym łtárce^m/ iáko pniem niewielkim Ták młody ksiądz obrácał [...] (-) Coż wždy
zá koniec tego igrzyłká/ moy Panie? [...] (-) Wiele rzeczy opułzczam: tákowy był koniec/ Na
krorym [!] znáczny łzwánk wzięł/ ten wálz [nowokrzczeńców] dźiárzygoniec. ŁaszczPogrom 18;
Lutheraná wwodźi mowiącego/ o Pánu Niemoiewłkim: że iełt żołnierzem ćwiczonym/ mowcą
biegłym/ w łwych rzeczách/ w ięzyku przełstronym. A zálię zowie go [...] łtárce^m wywifzáłym iákimśi
Dźiárzygońcem. NiemJOpis B3.*

WG